

AMERIKAANSE FEESTDAGEN

Onafhankelijkheids Dag — Independence Day.

Zo is de plechtige naam van deze populairste aller Amerikaanse feestdagen, die het uitbundigst en tot in de verste uithoeken van de Verenigde Staten wordt gevierd, op den 4en Juli. De gewone naam van de feestdag is: „De vierde.” The fourth. „Juli” hoeft er al niet eens meer bij. „Wat doen jullie op de vierde?” zeggen vrienden en kennissen reeds lang vooruit tegen elkaar.

En ze maken plannen voor uitstapjes, danspartijen, brengen geld bij elkaar voor vuurwerk — heel veel vuurwerk. — Op de avond van de „vierde” schijnt er nooit lawaai genoeg gemaakt te kunnen worden, nooit vuurwerk genoeg de lucht in te kunnen gaan. Fabelachtige hoeveelheden worden jaar op jaar verkocht tegen de „vierde”. Kijk tegen die tijd maar eens in de krant. Meestal vermeldt die hoeveel vuurwerk er nu weer verkocht is en voor hoeveel geld. Kijk vooral na de „vierde” eens in de krant. Dan zul je zien, hoe schrikbarend veel ongelukken er op de vierde altijd gebeuren, lang niet alleen door het ontzettend drukke verkeer van al die mensen, die maar *uit* willen, doch vooral door het vuurwerk. Hoeveel branden, maar — wat nog veel erger is, hoe ontzaglijk veel verwondingen. Hoeveel jonge en oude, maar vooral jonge ogen zijn al ten offer gevallen aan dat schrikbeeld, dat de vierde soms kan zijn? Uitgelaten, door het dolle heen zijn de mensen en de kinderen meest op de avond van de „vierde”. Waarom? Omdat 4 Juli 1776 de Amerikanen zich onafhankelijk hebben verklaard van Engeland, hun onafhankelijkheid hebben bevochten in een zware, moeilijke oorlog en 20 Januari 1783, bij de vrede van Versailles, hun onafhankelijkheid door Engeland erkend zagen.

We moeten een goed stuk terug in de historie. Columbus ontdekte in 1492 Amerika — opnieuw. Er waren al meer ontdekkers van Amerika geweest, onder andere Noormannen. Maar telkens werd de weg naar Amerika weer vergeten.

Na Columbus stroomden de mensen uit het oude Europa naar Amerika toe, om daar veel te vinden, dat de Oude Wereld hun niet meer bood. Vruchtbare grond in overvloed, goud, zilver. — Ook zochten en vonden velen er de geloofsvrijheid, die zo heel erg bedreigd werd in het Europa van de zestiende eeuw. Engelsen, Spanjaarden, Portugezen, trokken uit om in Noord- en Zuid Amerika volksplantingen te stichten. De Nederlanders hebben wel de be-

kendste nederzetting gesticht, namelijk Nieuw-Nederland met de hoofdstad Nieuw Amsterdam. Ze kochten daartoe het eiland Manhattan voor zestig gulden van de Indianen! Op deze grond, die de Nederlanders later aan de Engelsen afstonden, staat thans New-York!

Engeland zag gaarne het vestigen van Engelse volksplantingen op het grote Noord-Amerikaanse continent. De volksplantingen namen toe in grootte, kracht en macht. — Engeland liet hen geheel vrij. — In alle vrijheid bestond tussen Engeland en de koloniën de nauwe betrekking van Moederland tot koloniën.

Doch in 1764 begonnen de Engelsen belasting te heffen van artikelen, die ze invoerden in de Amerikaanse nederzettingen. Belastingen op thee, papier, glas, verfstoffen. Dit veroorzaakte zulk een tegenstand bij de Amerikanen, waarvan de meesten het moederland nooit gezien hadden, evenmin als hun vaders, en grootvaders, dat Engeland zich in 1770 genoodzaakt zag, alle belastingen op te heffen, behalve die op thee. En die vonden de Amerikanen de zwaarste en onrechtvaardigste. Toen in 1773 enige schepen met thee voor Boston lagen, klaar om ingevoerd te worden, wierpen verontwaardigde Amerikanen de lading over boord. — Deze gebeurtenis was ongeveer de lont in het kruitvat. — In 1775 brak de Vrijheidsoorlog uit tussen Amerika en Engeland. Amerika had twee schitterende figuren, twee nobele grote mannen, die het door de zeer moeilijke oorlogsjaren heenhielpen. George Washington, de beroemde generaal en later de eerste President van de Verenigde Staten van Noord Amerika, en Benjamin Franklin, de beroemde geleerde, uitvinder van de bliksemaffleider, uitnemend staatsman. De Amerikanen wachtten de beslissing van de krijg niet af. Reeds in 1776, op die *vierde* verklaarden ze zich onafhankelijk van Engeland.

Op grootse wijze viert men met de kinderen van Amerika de vierde. En dan zijn 't altijd maar optochten en toneelvoorstellingen uit de levens van George Washington en Benjamin Franklin. — Daar krijgt de Amerikaanse Jeugd nooit genoeg van.

Er is een aardige brief van John Adams, die de tweede President van de Verenigde Staten zou worden, over de „vierde”, die reeds in 1777, dus toen de Onafhankelijkheids-Verklaring één jaar oud was, gevierd is.

Hij schrijft aan zijn dochtertje: „Op de vierde Juli luiden de klokken de hele dag. Alle schepen op de rivier waren met vlaggen versierd, zoveel

vlaggen als er maar te krijgen waren. Er was ook een mooie, optocht. Maar ó dicht was de mensenmenigte, dat de stoet drie uur nodig had, om drie mijlen vooruit te komen."

Zoals we boven reeds schreven, eindigde de Vrijheidsoorlog in 1783 met de Vrede van Versailles. Nog eens moest Amerika een Vrede van Versailles meemaken. Het had veel troepen naar Europa gezonden in de grote oorlog, om naast Frankrijk en Engeland tegen Duitsland te vechten.

De eerste „vierde" die kwam na de vrede van Versailles, werd heel plechtig en heel feestelijk gevierd. In Washington werd een prachtige

optocht gehouden, waarin zeer vele naties vertegenwoordigd waren. Nederland trok in deze fantastische stoet zeer de aandacht. Op een wagen was gemonteerd de voorsteven van het schip de Halve Maan, waarmee Henry Hudson in 1626 de later naar hem genoemde Hudson opvoer.

Op de voorsteven bevonden zich Henry Hudson met zijn staf die voor de Nederlanden het land aan de Hudson kwamen kopen. De zeelieden dreven een levendige handel met de Indianen, die zich rondom het schip bevonden.

NANNIE VAN WEHL.

VAN GROTE MANNEN EN VROUWEN

MARIE CURIE.

In de hoofdstad van Polen: Warschau, is in het jaar 1935 een standbeeld van een vrouw onthuld. Het stelt Marie Curie voor, die door haar wetenschappelijke arbeid den mensen grote diensten heeft bewezen. Ze kreeg van den Zweedsen koning de Nobelprijs.

Reeds als klein meisje hielp zij haar Vader, die professor in de natuurkunde was, met zijn proeven. Zij wenste niets liever dan de voetstappen van haar Vader te drukken, maar daar er voor studeren geen geld was, moest Marie Sklodowsky eerst als gouvernante het geld voor haar studie zelf verdienen.

Later trouwde zij met Curie, een armen leraar in de natuurkunde en met hem kwam zij een bijzonder soort stralen, die veel weg hadden van Röntgenstralen, op het spoor.

Zij onderzochten de stenen die deze stralen uitzonden. Zij sleepten kisten vol mee naar huis. Nu eens meenden zij het raadsel op het spoor te zijn, dan konden zij weer geheel opnieuw beginnen. Maanden, jarenlang zelfs zochten zij verder en lieten zich niet ontmoedigen. Eindelijk gelukte het hun het zonderling „iets" dat stralen uitzond, te isoleren. Het was oneindig kleurrijk, verspreidde een verblindende glans en verwoestte ogenblikkelijk alles wat in zijn buurt kwam.

Zij noemden hun ontdekking „radium".

Na de dood van haar man werkte Mevrouw Curie alleen verder, roerde dikwijls urenlang de kokende massa's in grote vaten met een

ijzeren roerstok, tot zij er in slaagde zuiver Radium, zonder andere bestanddelen, te winnen en zijn ontzaglijke waarde voor de geneeskunde vast te stellen.

Radium heeft zelfs de kracht kankergezwellen te verwoesten en heeft daardoor reeds het leven van vele mensen gered.

WAT DE GROTE CHIEF SCOUT OVER ZIJN MOEDER HEEFT GEZEGD.

Jullie hebt allemaal gehoord van Baden-Powell, de geestelijke Vader der Padvinderij, die verleden jaar 80 jaar geworden is.

In een toespraak heeft hij het volgende over zijn Moeder gezegd:

„Hoe ik er in het leven gekomen ben? Jullie denkt misschien: door veel geluk en een massa geld.

Nu, wat het geluk betreft, daarover heb ik me nooit te beklagen gehad. Maar geld... daar heeft 't me wel aan ontbroken. Als je Vader dominee is en veertien kinderen heeft, waarvan je zelf nummer twaalf bent, nu dan begrijp je wel dat armoe bij ons troef was!

Mijn Vader heeft weinig tot mijn ontwikkeling bijgedragen, want hij stierf toen ik drie jaar was. Alles heb ik echter aan mijn lieve Moeder te danken. Deze kranige vrouw is er in geslaagd ons alle veertien zo op te voeden dat geen van ons in het leven is mislukt. Ik begrijp nog steeds niet hoe zij zoveel zorg en zoveel vermoeyens heeft kunnen dragen.